

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2026. № 1. ISSN 2307-2156

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2026.1.14>

УДК 336.71

С. В. Фімяр,

*к. е. н., доцент, завідувач кафедри економіки, фінансів, обліку,
математичних та інформаційних дисциплін,*

Черкаська філія ПВНЗ «Європейський університет»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0432-2587>

С. Г. Сімаков,

аспірант кафедри економіки, фінансів та обліку,

ПВНЗ «Європейський університет»

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-0634-9515>

**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ І
ПРОГНОЗУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ ЯК
ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ**

S. Fimyar,

PhD in Economics, Associate Professor Head of the Department of Economics,

Finance, Accounting, Mathematics and Information Disciplines,

Cherkasy branch of Private Higher Educational Establishment

“European University”

S. Simakov,

Postgraduate Student of the Department of Economics, Finance and Accounting,

Private Higher Educational Establishment “European University”

**THEORETICAL ASPECTS OF FINANCIAL PLANNING AND
FORECASTING IN COMMERCIAL BANKS AS A TOOL FOR
ENSURING FINANCIAL SECURITY**

У статті досліджено теоретичні аспекти фінансового планування та прогнозування діяльності комерційних банків у контексті забезпечення їх фінансової безпеки. Обґрунтовано значення фінансового прогнозування як ключового інструменту стратегічного й операційного управління банківською діяльністю в умовах нестабільного економічного середовища. Розглянуто основні підходи до фінансового прогнозування, зокрема методи, що базуються на аналізі інерційних властивостей економічних процесів, а також підходи, орієнтовані на дослідження причинно-наслідкових зв'язків між фінансовими показниками з використанням багатofакторних моделей.

Особливу увагу приділено сучасним методам інтелектуального аналізу даних, зокрема застосуванню нейронних мереж у банківському прогнозуванні, які дозволяють підвищити точність оцінок та ефективність управлінських рішень в умовах невизначеності. Наголошено, що цифровізація фінансового сектору відкриває нові можливості для вдосконалення системи планування та прогнозування, водночас висуваючи підвищені вимоги до якості інформаційного забезпечення.

Проаналізовано специфіку функціонування банківської системи України, яка зазнає впливу макроекономічних дисбалансів, воєнних ризиків, валютної нестабільності та змін регуляторної політики. Визначено основні проблеми впровадження ефективного фінансового планування, зокрема домінування орієнтації на прибуток без належного врахування ліквідності, ризиків і збалансованості фінансових потоків. Обґрунтовано необхідність переходу від ретроспективного аналізу до сценарного прогнозування майбутніх результатів діяльності банків.

Зроблено висновок, що підвищення рівня фінансової безпеки комерційних банків України можливе за умови формування комплексної системи фінансового планування та прогнозування, яка поєднує єдину методологію аналізу, сучасні цифрові інструменти та багатоваріантний сценарний підхід.

In the context of increasing economic instability, geopolitical challenges, and structural transformations of the financial system, ensuring the financial security of commercial banks becomes a key prerequisite for the sustainable development of Ukraine's banking sector. Under such conditions, financial planning and forecasting play a crucial role as core instruments of bank management aimed at maintaining liquidity, solvency, profitability, and resilience to internal and external risks. The article examines the theoretical aspects of financial planning and forecasting in commercial banks, emphasizing their importance for strengthening financial security in a volatile and uncertain economic environment.

The study substantiates that effective financial planning in a commercial bank is based on profit forecasting through a comprehensive assessment of interest and non-interest income and expenses, as well as the optimization of the structure of assets and liabilities in accordance with the bank's interest rate policy and regulatory requirements of the National Bank of Ukraine. Particular attention is paid to the role of financial forecasting as an integral component of planning, which allows banks to assess potential consequences of managerial decisions, identify threats to financial stability in advance, and reduce the probability of negative financial outcomes.

The article analyzes modern approaches to financial forecasting, including inertial methods based on time series extrapolation and causal methods using multifactor econometric models. It is emphasized that in current conditions, characterized by high uncertainty and frequent shocks, traditional forecasting tools should be complemented by scenario analysis, expert assessments, and advanced data analytics technologies, including elements of financial modeling and risk-oriented forecasting. Such an integrated approach enhances the adaptability of banks to changes in the external environment and contributes to the formation of a comprehensive system of financial security.

The research concludes that the improvement of financial planning and forecasting methodologies, the expansion of the information base, and the application of modern analytical tools are essential prerequisites for effective bank

management. Strengthening the role of forecasting in strategic and operational decision-making enables commercial banks to ensure financial security, increase competitiveness, and support the stability of Ukraine's banking system in the long term.

Ключові слова: *планування, прогнозування, банківська діяльність, фінансова безпека.*

Keywords: *planning, forecasting, banking business, financial security.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями У сучасних умовах трансформації економіки України можливості формування та розвитку сталої економічної системи тісно пов'язані не лише з необхідністю ефективного, збалансованого та планомірного функціонування фінансового ринку, об'єктивною передумовою якого є стабільна банківська система, але й із потребою забезпечення фінансової безпеки держави та її ключових фінансових інститутів. Особливого значення в цьому контексті набуває перспективний розвиток основної ланки банківської системи — комерційних банків, які відіграють провідну роль у мобілізації фінансових ресурсів, інвестуванні економіки та підтримці макрофінансової стабільності.

Разом із тим ефективне та безперервне функціонування комерційних банків в умовах підвищеної економічної нестабільності, зовнішніх загроз і внутрішніх структурних дисбалансів неможливе без упровадження комплексної системи планування їх діяльності та розвитку. Така система повинна охоплювати не лише науково обґрунтовані поточні, середньострокові й довгострокові плани фінансово-інвестиційної діяльності, але й стратегічне планування, зорієнтоване на раціональне використання ресурсного потенціалу, підвищення фінансової стійкості та зміцнення фінансової безпеки банку в умовах динамічних змін зовнішнього середовища.

Водночас застосування системи стратегічного планування діяльності комерційних банків в Україні стикається з низкою проблем, пов'язаних із недостатньою теоретичною та методичною розробленістю процесу формування стратегічних планів фінансово-інвестиційної діяльності з урахуванням ризиків, загроз фінансовій безпеці та пріоритетів національного економічного розвитку. Це зумовлює необхідність поглиблення наукових підходів до обґрунтування концептуальних положень стратегічного планування, визначення основних і пріоритетних напрямів інвестиційної діяльності банків, а також узгодження їх стратегій із завданнями забезпечення фінансової стабільності та сталого розвитку економіки України.

Розробка та практична реалізація сучасної концепції фінансового менеджменту в Україні, орієнтованої на інноваційний розвиток бізнесу та банківського сектору, передбачає безперервний пошук нових фінансових можливостей, а також визначення оптимальної траєкторії розвитку в умовах підвищеної економічної нестабільності та зовнішніх ризиків. У цьому контексті особливого значення набуває формування ієрархії стратегій розвитку суб'єктів господарювання, серед яких провідне місце посідає фінансова стратегія, що реалізується через систему фінансового планування та фінансового прогнозування. Саме ці інструменти забезпечують узгодженість стратегічних цілей із ресурсними можливостями та вимогами фінансової безпеки.

Аналіз основних досліджень і публікацій Проблематика фінансового планування та прогнозування діяльності комерційних банків у контексті забезпечення фінансової безпеки є предметом досліджень як українських, так і зарубіжних науковців. У вітчизняній науковій літературі значна увага приділяється теоретичному обґрунтуванню сутності фінансової безпеки банківських установ, її структурним складовим і механізмам забезпечення в умовах макроекономічної нестабільності.

Так, Барановський О.І. у своїх працях розглядає фінансову безпеку банків як ключовий елемент економічної безпеки держави, акцентуючи увагу

на ролі банківського планування та управління ризиками у підтриманні фінансової стійкості. Автор підкреслює, що ефективне фінансове планування сприяє запобіганню кризовим явищам у банківському секторі та мінімізації системних загроз.

Дослідження Тешева Л.В., Хохлов М.П. та Петрова І.М.[3] присвячені аналізу сутності та принципів фінансової безпеки комерційних банків, де фінансове планування і прогнозування визначаються як інструменти своєчасного виявлення загроз ліквідності, платоспроможності та прибутковості. Авторка наголошує на необхідності інтеграції стратегічного планування в загальну систему управління банківською безпекою.

Питання фінансового планування в умовах нестабільного економічного середовища розглядають Халатур С.М, Масюк Ю. В. та Козина В. В., які акцентують увагу на важливості застосування сценарного прогнозування та адаптивних методів планування. Науковці доводять, що прогнозування фінансових показників є необхідною передумовою прийняття обґрунтованих управлінських рішень і зміцнення фінансової безпеки банківських установ.

Зарубіжні науковці також приділяють значну увагу питанням фінансового планування та прогнозування в банківській діяльності. Зокрема, Пітер Ф.Д. розглядав стратегічне планування як основу ефективного управління фінансовими ресурсами організацій, включно з фінансовими установами. Роберт К. і Девід Н. у межах концепції збалансованої системи показників довели значення фінансового прогнозування для забезпечення стійкого розвитку та контролю фінансових ризиків.

У працях Дугласа В. Д. та Філіпа Х.Д. обґрунтовано роль банківського планування у підтриманні фінансової стабільності та запобіганні кризам ліквідності, що безпосередньо пов'язано з питаннями фінансової безпеки банківської системи.

Таким чином, аналіз наукових досліджень свідчить про наявність ґрунтовної теоретичної бази щодо фінансового планування, прогнозування та фінансової безпеки банків. Водночас недостатньо розкритими залишаються

питання комплексної інтеграції фінансового планування і прогнозування в єдину систему забезпечення фінансової безпеки комерційних банків України, що зумовлює актуальність подальших наукових досліджень у цьому напрямі.

Формування цілей статті. Метою виступає теоретичне осмислення та систематизація наукових підходів до фінансового планування та прогнозування в діяльності комерційних банків України з позицій забезпечення їх фінансової безпеки. Передбачається розкрити сутність і взаємозв'язок понять фінансового планування, прогнозування та фінансової безпеки банків, а також узагальнити основні досягнення української наукової думки щодо методології, принципів і механізмів планово-прогностичної діяльності банків в умовах макроекономічної нестабільності та зовнішніх ризиків.

Виклад основного матеріалу дослідження. Управління економічними процесами за своєю суттю передбачає здатність передбачати майбутні зміни, а отже — здійснювати прогнозування та планування. Тому планування, зокрема фінансове, вважається одним із ключових елементів підприємницької діяльності та системи управління організацією. В умовах української економіки фінансове планування набуває додаткового значення як інструмент мінімізації ризиків, підвищення фінансової стійкості та забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання і банківських установ.

У науковій літературі планування трактується як процес науково обґрунтованого визначення цілей, напрямів і пріоритетів економічного розвитку, а також забезпечення реалізації обраної стратегії шляхом вибору адекватних способів і засобів досягнення поставлених цілей. Планування діяльності включає комплексний аналіз, оцінку та обґрунтування управлінських рішень з позицій потреби в ресурсах, їх своєчасної доступності та достатності. Відмінною рисою планування є його конкретність, кількісна визначеність та чітка часово-просторова прив'язаність усіх запланованих показників, що є важливою умовою фінансової дисципліни та безпеки [3, с. 315].

План виступає офіційним документом, у якому систематизовано показники діяльності та комплекс заходів щодо досягнення визначених цілей. У ньому відображаються стратегічні й тактичні завдання, пріоритети розвитку, обсяги необхідних фінансових ресурсів, джерела їх формування, а також порядок і строки реалізації запланованих заходів.

Прогноз у загальноекономічному розумінні являє собою систему науково обґрунтованих уявлень про можливі стани об'єкта в майбутньому та альтернативні напрями його розвитку. Відповідно, прогнозування є процесом формування таких уявлень на основі аналізу тенденцій, факторів впливу та ризиків. Відсутність або низька якість прогнозів може призвести до ухвалення неефективних управлінських рішень, що спричиняють фінансові втрати, порушення збалансованості діяльності та загрози фінансовій безпеці.

Процес планування передбачає підготовку й прийняття управлінських рішень із урахуванням проблем і ризиків, виявлених на етапі прогнозування, а також можливих критичних сценаріїв розвитку подій у майбутньому. Відмінність прогнозування від планування полягає в тому, що прогнозування має імовірнісний характер і здійснюється в умовах високої невизначеності; його об'єктом є сукупність внутрішніх і зовнішніх факторів середовища, тоді як планування має директивний характер і спрямоване на практичну реалізацію визначених цілей [5, с. 532].

Одним із ключових елементів планового процесу в банківській діяльності є фінансове планування та прогнозування, які відіграють важливу роль у забезпеченні фінансової стійкості та безпеки комерційного банку. Фінансове планування орієнтоване на формування альтернативних бюджетів, у яких враховуються витрати капіталу та інших ресурсів для реалізації інноваційних програм і проєктів розвитку банку з одночасним дотриманням допустимого рівня ризику та наявних джерел його покриття.

У комерційному банку центральними об'єктами фінансового планування виступають активи й пасиви, спектр банківських послуг, а також доходи та витрати, що формуються в процесі їх надання. Фінансовий план,

який поєднує планування портфеля активів, пасивів і послуг з планом доходів і витрат, відображає як операційну, так і портфельну діяльність банку та є важливим інструментом забезпечення його фінансової безпеки.

У практиці фінансового планування та прогнозування широко застосовуються різноманітні методи, зокрема економічний аналіз, коефіцієнтний, нормативний і балансовий методи, метод дисконтованих грошових потоків, сценарний підхід та методи економіко-математичного моделювання. Їх використання дозволяє кількісно оцінити взаємозв'язок між фінансовими показниками та чинниками впливу, підвищити обґрунтованість управлінських рішень і сприяти зміцненню фінансової безпеки банківських установ в Україні.

Основою формування фінансового плану в комерційному банку України є прогнозування прибутку, яке здійснюється на підставі комплексної оцінки відсоткових і операційних доходів та витрат з подальшим їх зіставленням із рівнем прибутку, необхідним для безперервного функціонування, розвитку банку та забезпечення його фінансової безпеки. В умовах підвищеної макроекономічної нестабільності та зростання ризиків особливого значення набуває здатність банку формувати реалістичні фінансові орієнтири, що відповідають вимогам регуляторної політики Національного банку України та стратегічним цілям розвитку банківської установи .

Наступним етапом є визначення оптимальної структури активних і пасивних операцій з урахуванням встановлених параметрів відсоткової політики банку, очікуваної доходності, вартості ресурсів і допустимого рівня ризику. За результатами проведеного фінансового аналізу здійснюється коригування стратегічного плану у разі виявлення його фінансової неспроможності або невідповідності умовам ринку. Паралельно уточнюється оперативний план банку, метою якого є визначення необхідних змін в обсягах і структурі банківських операцій на плановий період, що забезпечують реалізацію обраної стратегії та підтримання належного рівня фінансової стійкості [4, с. 325].

Проведення прогностичних досліджень з оцінки можливих наслідків прийняття управлінських рішень на сучасному етапі розвитку фінансової системи України є необхідною умовою ефективного управління будь-яким економічним об'єктом, зокрема комерційним банком. Саме прогнозування дозволяє своєчасно ідентифікувати потенційні загрози, оцінити рівень фінансових ризиків і запобігти негативним наслідкам для фінансової безпеки банківської установи.

Прогнозування є невід'ємною складовою банківського планування і застосовується практично в усіх сферах банківської діяльності, зокрема :

- прогнозування фінансових результатів діяльності шляхом побудови прогностичних фінансових моделей сукупного портфеля активів і зобов'язань, а також формування видаткових бюджетів;
- прийняття рішень на фінансовому ринку з метою формування та оптимізації інвестиційного портфеля;
- оцінювання кредитоспроможності позичальників і управління кредитними ризиками;
- управління та аналіз операцій за поточними і строковими рахунками клієнтів;
- управління, контроль і моніторинг різних видів банківських ризиків;
- дотримання встановлених лімітів і економічних нормативів, що мають безпосередній вплив на фінансову безпеку банку [3, с. 317].

Завдання прогностичного дослідження полягає у формуванні кількісної оцінки майбутніх результатів діяльності банку на основі максимально обґрунтованих припущень щодо розвитку фінансової ситуації, врахування зовнішніх і внутрішніх факторів та наявної інформаційної бази. Чим вищий рівень обґрунтованості управлінських рішень, прийнятих на основі прогнозів, тим нижчою є ймовірність виникнення фінансових втрат і загроз фінансовій безпеці у майбутньому.

Прогнозування виступає методологічною основою планування. Якісно сформований фінансовий план дозволяє отримати цілісне уявлення про

потенційні можливості розвитку банківської установи та визначити резерви підвищення її фінансової стійкості. Водночас прогнозування має власні методологічні підходи, відмінні від інструментів планування, і поділяється на якісні та кількісні методи.

У межах якісних методів здійснюється узагальнення та аналіз експертних оцінок щодо динаміки фінансових процесів, зокрема застосовуються метод Дельфі, опитування фахівців, упорядковане голосування спеціалістів фінансового ринку, а також вивчення поведінки клієнтів і їх фінансових потреб [2, с. 71].

Кількісні методи прогнозування базуються на аналізі статистичних даних минулих періодів і включають використання ковзних середніх, аналіз трендів, часових рядів та методи експоненційного згладжування. Окрему групу становлять методи, що ґрунтуються на виявленні причинно-наслідкових зв'язків, зокрема кореляційно-регресійний аналіз та економетричне моделювання. Зазначені методи дозволяють отримати відносно точні короткострокові прогнози за умов стабільності зовнішнього середовища. У разі суттєвих структурних змін економіки виникає потреба в поєднанні кількісних розрахунків із якісними експертними оцінками.

Алгоритм фінансового прогнозування передбачає комплексне використання фінансових моделей, експертних оцінок, постановку стратегічних цілей і визначення шляхів їх досягнення з урахуванням вимог фінансової безпеки.

Фінансове прогнозування в діяльності комерційних банків може здійснюватися як на основі аналізу інерційних властивостей економічних процесів, так і шляхом глибокого дослідження причинно-наслідкових зв'язків між фінансовими показниками. Перший підхід ґрунтується на вивченні динаміки ретроспективних даних, їх математичній апроксимації та виявленні стійких тенденцій розвитку, які екстраполюються на майбутні періоди. Такий підхід широко застосовується у прогнозуванні ключових показників

діяльності банків, зокрема доходів, витрат, ліквідності та капіталу, що безпосередньо впливає на рівень їх фінансової безпеки.

Другий підхід до прогнозування передбачає ідентифікацію та аналіз причинно-наслідкових зв'язків між взаємопов'язаними економічними явищами, що змінюються в часі. З цією метою формуються багатофакторні економіко-математичні моделі, які дозволяють оцінити вплив макроекономічних, фінансових і ризикових чинників на результати банківської діяльності. В умовах України такий підхід є особливо актуальним з огляду на високу чутливість банківської системи до інфляційних процесів, валютних коливань, воєнних ризиків і змін регуляторної політики Національного банку України.

У сучасних умовах цифровізації фінансового сектору значного поширення набули методи інтелектуального аналізу даних, які використовуються для виявлення тенденцій розвитку, прогнозування фінансових показників та підтримки управлінських рішень в умовах невизначеності. Одним із найбільш ефективних інструментів фінансового прогнозування у банківській сфері є нейронні мережі, що забезпечують можливість виявлення прихованих закономірностей і складних системних взаємозв'язків у великих масивах фінансової інформації. Використання таких інструментів сприяє підвищенню точності прогнозів і, відповідно, зміцненню фінансової безпеки банківських установ [1, с. 10].

Банківська система України функціонує в умовах високої турбулентності зовнішнього середовища, що зумовлює необхідність адаптації комерційних банків до постійних змін економічної, політичної та фінансової кон'юнктури. Досвід глобальних фінансових криз і сучасні виклики, пов'язані з воєнним станом, засвідчили наявність системних проблем у сфері фінансового управління, зокрема дефіцит своєчасної, повної та достовірної інформації як щодо поточного фінансового стану банків, так і щодо перспектив їх розвитку.

Однією з ключових проблем упровадження ефективної системи фінансового планування є некоректне формування цілей управління. Зосередження виключно на максимізації прибутку без урахування ліквідності, платоспроможності, ризиків та збалансованості фінансових потоків призводить до зниження рівня фінансової безпеки банку. Крім того, суттєвими обмеженнями залишаються недостатність аналітичного інструментарію та обмежений доступ до якісної управлінської інформації.

У сучасних умовах традиційні підходи до банківського фінансового планування та прогнозування потребують суттєвого оновлення. Насамперед акцент має бути зміщений із аналізу результатів минулих періодів на прогнозування майбутніх фінансових показників із використанням як класичних методів, так і сучасних цифрових технологій. Важливого значення набуває застосування сценарного моделювання, яке дозволяє оцінювати альтернативні варіанти розвитку подій та їх вплив на фінансову стійкість і безпеку банків.

Крім того, ефективне фінансове планування потребує інтеграції управлінської інформації в єдину систему прийняття рішень, а також використання уніфікованої методології фінансового аналізу та прогнозування на стратегічному й операційному рівнях. Це забезпечує можливість своєчасної ідентифікації ризиків, оцінки ефективності діяльності та розроблення превентивних заходів із захисту фінансової безпеки банківських установ.

Підвищення якості фінансових прогнозів досягається шляхом розгляду максимально широкого спектра альтернативних сценаріїв розвитку та адекватного опису механізмів формування можливих наслідків їх реалізації. За таких умов множинність прогнозних оцінок слід розглядати не як недолік, а як перевагу, що дозволяє підвищити обґрунтованість управлінських рішень і рівень фінансової безпеки комерційних банків України.

Висновки та перспективи подальшого розвитку у даному напрямі. Внутрішньобанківське фінансове прогнозування та планування, як невід'ємні складові системи управління комерційним банком, виступають

цілеспрямованим процесом формування бажаного фінансово-економічного стану установи та визначення найбільш ефективних механізмів його досягнення в умовах динамічного та ризик-орієнтованого середовища. Реалізація планових управлінських рішень потребує комплексного забезпечення організаційних, техніко-технологічних, економічних, фінансових і соціальних передумов, що дозволяє узгодити стратегічні цілі банку з його поточними можливостями та обмеженнями.

У сучасних умовах функціонування банківської системи України особливої ваги набуває формування якісної, повної та своєчасної інформаційної бази щодо фінансово-господарської діяльності банку. Використання сучасних цифрових технологій, спеціалізованого програмного забезпечення, а також удосконалених економіко-математичних і сценарних моделей прогнозування створює можливості для врахування нестандартних ситуацій, кризових явищ та підвищеного рівня невизначеності, що характерні для національного фінансового ринку.

Зміщення акцентів управління з аналізу виключно минулих результатів на прогнозування майбутніх фінансових показників і ризиків сприяє підвищенню обґрунтованості управлінських рішень, забезпеченню ліквідності, фінансової стійкості та належного рівня фінансової безпеки банківських установ. У цьому контексті фінансове планування та прогнозування виступають ключовими інструментами попередження фінансових дисбалансів і мінімізації негативного впливу внутрішніх і зовнішніх загроз.

Таким чином, фінансове планування та прогнозування є пріоритетними напрямками діяльності фінансового менеджера комерційного банку, оскільки саме вони забезпечують узгодження стратегічних і операційних рішень, ефективне управління ресурсами та ризиками, а також формування передумов для стабільного розвитку банківської системи України в умовах трансформаційних змін та зростаючих викликів фінансової безпеки.

Література

1. Дзюблюк О. Проблеми активізації банківського кредитування реального сектору економіки в умовах воєнного стану. Вісник Економіки. 2023. № 3. С. 8–25. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2023.03.008>
2. Мушеник І.М., Грушецький С.М. Забезпечення фінансової безпеки України в період воєнного часу та в умовах фінансової інклюзії. Modern Economics. 2022. № 32. С. 70–74. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V32\(2022\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V32(2022)-09)
3. Тешева Л.В., Хохлов М.П., Петрова І.М. Роль фінансового планування у сучасних умовах господарювання. Глобальні та національні проблеми економіки. 2018. № 23. С. 314–320.
4. Хрипко І.С., Азаренкова Г.М. Фінансове планування як основний елемент управління фінансовою діяльністю банку. Приазовський економічний вісник. 2019. № 5 (16). С. 324-328. DOI: <https://doi.org/10.32840/2522-4263/2019-5-55>
5. Щербань О. Д. Види та методи фінансового планування на підприємстві. Молодий вчений. 2017. № 6 (46). С. 530 – 534.
6. Яковлев В., Ткаченко М. Дослідження впливу сучасної державної грошово-кредитної політики на кредитний потенціал банків України. Економіка та суспільство. 2024. № 67. С. 177–190. DOI: [10.32782/2524-0072/2024-67-177](https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-177)

References

1. Dziublyuk, O. (2023), “Problems of activating bank lending to the real sector of the economy under martial law”, Visnyk Ekonomiky, Vol. 3, pp. 8–25. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2023.03.008>
2. Mushenyk, I.M. and Hrushetsky, S.M. (2022), “Ensuring financial security of Ukraine during wartime and under financial inclusion”, Modern Economics, vol. 32, pp. 70–74. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V32\(2022\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V32(2022)-09)

3. Tyeshcheva, L., Khokhlov, M. and Petrova, I. (2018), “The role of financial planning in modern business conditions”, *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, vol. 23, pp. 314–320.
4. Khrypko, I. and Azarenkova, H. (2019) “Financial planning as the main element of managing the bank's financial activities”, *Pryazovskyi ekonomichnyi visnyk*, vol. 5 (16), pp. 324-328, DOI: <https://doi.org/10.32840/2522-4263/2019-5-55>
5. Scherban', O. D. (2017), “Types and methods of financial planning at the enterprise”, *Molodyj vchenyj.*, vol. 6/46, pp. 530 – 534.
6. Yakovlev, V. and Tkachenko, M. (2024), “Research on the impact of modern state monetary and credit policy on the credit potential of Ukrainian banks”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 67, pp. 177–190. DOI: 10.32782/2524-0072/2024-67-177

Стаття надійшла до редакції 04.01.2026 р.